



RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
WICEPREZES
Piotr Gryśka

Warszawa, dnia ¹⁴ czerwca 2013 r.

RCL.DPA.510-35/13

Dot.: P-5285/2013/3766/AS

Pan

Płk Dariusz Łuczak

Szef

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Honourable Panie Ministrze,

Odpowiadając na pismo z dnia 5 czerwca br., przy którym nadesłano projekt *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie norm wyposażenia i uzbrojenia funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego*, Rządowe Centrum Legislacji przedstawia, co następuje:

- 1) upoważnienie ustawowe do wydania projektowanej regulacji nakazuje uregulować w niej m.in. „szczegółowe zasady dostępu do uzbrojenia, jego przyznawania i użytkowania” przez funkcjonariuszy ABW. Analiza projektu wykazała, że jedynie § 4, w sposób nader ogólny, dotyczy wspomnianych „zasad dostępu do uzbrojenia”. Wydaje się, że w tym aspekcie projekt należy uzupełnić o bardziej precyzyjne rozwiązania merytoryczne, które regulowałyby ów dostęp – zwłaszcza wobec rozbudowanych przepisów dotyczących przyznawania uzbrojenia oraz jego użytkowania przez funkcjonariuszy. Należy także wskazać, że tę propozycję dodatkowo uzasadnia brzmienie § 9 ust. 1 zdanie drugie. W przepisie tym ustanawia się wyłom od ogólnej zasady dotyczącej przechowywania przez funkcjonariuszy ABW broni i amunicji, nakreślonej w § 4, dając im możliwość (w szczególnie uzasadnionych przypadkach) przechowywania tych rzeczy w miejscu zamieszkania funkcjonariusza. Ta okoliczność dodatkowo przemawia za zasadnością uwzględnienia w projekcie bardziej szczegółowych rozwiązań, które regulowałyby zasady przechowywania służbowej broni i amunicji m.in. w mieszkaniu funkcjonariusza ABW. Uwzględnienie niniejszej uwagi sprzyjać będzie pełniejszej realizacji upoważnienia ustawowego, które zobowiązuje do określenia właśnie w przedmiotowym akcie

AGENCJA BEZPIECZEŃSTWA WĘWĘTRZNEGO

CENTRALNA KANCELARIA TAJNA

Wpłynęło dnia 15 CZE 2013

Nr DKKO: C-1865013 zot. —

wykonawczym zasad dostępu do „uzbrojenia” – w tym przypadku funkcjonariuszy ABW;

- 2) niezależnie od powyższego podkreślić należy, że w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu nie odnaleziono przepisów materialnych regulujących zasady dostępu do uzbrojenia funkcjonariuszy ABW lub AW. Jedynie przepis upoważniający do wydania projektowanej regulacji zawarty w art. 88 ust. 2 ww. ustawy dotyczy tej problematyki, *de facto* cedując jej uregulowanie na akt wykonawczy. Zważywszy na to, iż określenie zasad postępowania w określonej sytuacji należy do materii ustawowej, to przerzucanie określenia tych zasad z ustawy na akt wykonawczy jest wadliwe z legislacyjnego punktu widzenia. Dlatego też sugeruje się, przy najbliższej nadarzającej się ku temu okazji, podjęcie niezbędnych działań legislacyjnych ukierunkowanych na wprowadzenie do ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu przepisów materialnych regulujących zasady dostępu do uzbrojenia funkcjonariuszy obu tych służb, z możliwością ich uszczegółowienia (mającego charakter *stricte* techniczny) w akcie wykonawczym. Niniejsza sugestia ma charakter *de lege ferenda* i została podyktowana dbałością o zachowanie zasad przyzwoitej legislacji;
- 3) w § 6 w ust. 1 w pkt 2 oraz w pkt 4 po wyrazie „użycia” sugeruje się dodanie wyrazów „lub wykorzystania”, co zapewni spójność terminologiczną z ustawą z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, która oprócz „użycia broni palnej” wyodrębnia także „wykorzystanie broni palnej”;
- 4) w § 6 w ust. 1 Projektodawca stwierdza, że wiedza funkcjonariusza jest „sprawdzana”, podczas gdy w ust. 2 tego paragrafu odwołuje się już do „sprawdzianu, o którym mowa w ust. 1”, dlatego też oba te przepisy wymagają przeredagowania, które pozwoli uniknąć opisanej niezręczności. Ponadto wspomniane w ust. 1 „sprawdzenie wiedzy” wymaga doprecyzowania na czym ma ono polegać. Jeśli, jak należy domniemywać z brzmienia ust. 2, Projektodawca przewiduje, że to sprawdzenie będzie odbywać się w formie sprawdzianu (ewentualnie egzaminu teoretycznego lub praktycznego), to zasadnym wydaje się być uzupełnienie projektu o przepisy, które nakreślą przynajmniej ogólne zasady związane z tym sprawdzianem/egzaminem. Takie uzupełnienie będzie jak najbardziej właściwym rozwiązaniem (także w kontekście upoważnienia ustawowego), bowiem przyczyni się ono do doprecyzowania zasad przyznawania funkcjonariuszom ABW uzbrojenia, o którym mowa w § 3;
- 5) wyjaśnienia wymaga jak należy rozumieć „udokumentowane przeszkolenie” uprawniające funkcjonariusza, który je odbył do uzyskania zwolnienia ze sprawdzenia wiedzy, o którym mowa w § 6 ust. 1 (por. § 6 ust. 2 pkt 2). O ile brzmienie

- § 6 ust. 2 pkt 2 lit. a może uzasadniać przypuszczenie, że w tym przypadku udokumentowane przeszkolenie to potwierdzenie przez Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej, Szefa ABW lub Szefa AW stosownym dokumentem, że dana osoba ukończyła przeszkolenie strzeleckie w szkole lub ośrodku im podległym lub przez nich nadzorowanym, to w przypadku lit. b tego punktu wspomniane wyjaśnienie jest jak najbardziej zasadne;
- 6) odnośnie do § 11 wyjaśnienia i ewentualnego doprecyzowania tego przepisu wymaga użyte w tym przepisie wyrażenie „*rozliczenia się z przyznanego wyposażenia i uzbrojenia*”. Zasadnym jest uwzględnienie w projektowanej regulacji postanowień, które precyzowałyby na czym owo rozliczenie ma polegać, czy ma się sprowadzać np. do zdeponowania przez funkcjonariusza w określonym miejscu przyznanego mu wyposażenia i uzbrojenia (w przypadku funkcjonariusza zawieszzonego w czynnościach służbowych lub oddelegowanego do wykonywania zadań służbowych poza ABW), czy może to „*rozliczenie*” ma następować w inny sposób. Biorąc pod uwagę zakres przedmiotowy upoważnienia ustawowego uregulowanie w projekcie tej materii jest w pełni uzasadnione;
- 7) odnośnie do załącznika nr 1 – wydaje się, że lepszym z legislacyjnego punktu widzenia rozwiązaniem byłoby zawarcie w nim jedynie kolumny zatytułowanej „*Rodzaj wyposażenia*”, bowiem pozostałe kolumny w postaci „*Jednostki miary*” i „*Ilości*” tak naprawdę nie niosą ze sobą szczegółowych rozwiązań. Równie dobrze obie te kolumny mogłyby zostać usunięte z załącznika, z jednoczesnym wprowadzeniem do przepisów materialnych projektowanego rozporządzenia dodatkowej jednostki redakcyjnej, która stanowiłaby, że wyposażenie jest przyznawane funkcjonariuszowi w takiej ilości w jakiej jest to niezbędne ze względu na charakter wykonywanych przez niego zadań (por. także ogólną normę zawartą w przepisie § 5 ust. 1). Jednocześnie wskazuje się na konieczność usunięcia z kolumny dotyczącej środków przymusu bezpośredniego, zawartego w pkt 7 wyrażenia „*ustawiane jako odpowiednio oznakowane przeszkody*”, co przyczyni się do zgodności – pod względem nazewnictwa – z tożsamym środkiem przymusu bezpośredniego, który został przewidziany w art. 12 ust. 1 pkt 17 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej;
- 8) odnośnie do załącznika nr 2 – uwaga analogiczna do sugestii zawartej w pkt 7 niniejszego pisma, dotyczącej usunięcia określonych kolumn i jednoczesnego dodania odpowiedniego przepisu w przepisach materialnych projektu (z wyłączeniem precyzyjnie określonej w tym załączniku ilości amunicji przyznawanej funkcjonariuszom). Dodatkowo wskazuje się na to, że ustawa o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej w art. 4 pkt 1 wskazuje, że bronią palną w rozumieniu tej ustawy jest broń palna bojowa, o której mowa

w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji. Dlatego też w kolumnie „Broń palna” należy usunąć pkt 7 (pistolet sportowy) i 8 (pistolet sygnałowy), jako przykłady broni nie będącej bronią palną bojową i jednocześnie wyodrębnić te dwa punkty w oddzielne wiersze w kolumnie „Rodzaj uzbrojenia”, zatytułowane odpowiednio „Pistolet sportowy” i „Pistolet sygnałowy”. Uwzględnienie niniejszej uwagi skutkować będzie koniecznością dodania do § 3 ust. 1 dwóch punktów w brzmieniu: „3) pistolet sportowy; 4) pistolet sygnałowy;”, z jednoczesnym oznaczeniem dotychczasowego pkt 3 jako pkt 5.

2 powołaniem,
Jacek G... ..